

Giving a wedding band before the wedding

Q Usually a man gives his fiancée a nice, expensive engagement ring well before their wedding. I understand that it has no religious significance. The wedding band, though, is traditionally standardized (no stones or engraving, etc.). May I give the eventual wedding band, which will be used in the ceremony, as an engagement ring? I would buy the nicer, more expensive ring with stones after the wedding.

3. שולחן ערוך ורמ"א

אבן העזר סי' מה סעי' א, ב

מקום שנהגו לשלוח סבלונות לארוסה אחר שתתארס, ובאו עדים שראו סבלונות הובלו לה, חוששין שמא נתקדשה וצריכה גט מספק, אע"פ שרוב אנשי העיר אין משלחין סבלונות אלא קודם הקדושין, (אעפ"י שלא שלח הסבלונות בעדים) (טור וכ"כ הר"ן פ"ב דקדושין). ומקום שנהגו כלם לשלוח סבלונות בתחלה, ואחר כך מקדשים, (אעפ"י שלפעמים שולחין דרך מקרה אחר קדושין, הואיל ואין מקפידים בכך) (שם בהר"ן) וראו סבלונות, אין חוששין לה. ורש"י פירש שחשש הסבלונות הוא שמא הם עצמם ניתנו לקדושין. הגה: ולכן אפילו יש עדים שלא קידשה כבר, חיישין שמא הסבלונות לשם קידושין. ויש לחוש לשני הפירושים להחמיר (טור). וכל זה ששולח סתם, אבל אם פירש בהדיא ששולח לה לשם סבלונות, ליכא למיחש לפירש"י (הר"ן פ"ב דקדושין). וכל שכן אם אמר ששולח לשם דרון בעלמא, אפילו אמר שהחתן שלח לכלה (מהרי"ק שורש קע"א). וכל זה מיירי בדשידוך תחלה, אבל בלא שדוכין ליכא למיחש, לכולי עלמא (רשב"א אלף רכ"ג).

האידינא, נהגו בכל מלכות ארץ ישראל ומצרים ותוגרמא שלא לחוש לסבלונות, זולתי בקוסמטנינה שחוששין להם. הגה: היה מנהג בעיר, ונתבטל, הולכין אחר עכשיו (ריב"ש סי' ה'). לא היה מנהג בעיר, כגון שהיה עיר חדשה, נידון כמחצה על מחצה (הר"ן פ"ב דקדושין). וי"א דיש להחמיר אפי' במקום דכ"ע מסבלי והדר מקדשי, אם לא שיש עוד צד היתר אצל זה (ת"ה סי' ר"ו ובפסקיו סי' ע"ד). ונ"ל דאם החתן אמר שלא שלח רק לסבלונות בעלמא, לכ"ע ליכא למיחש בכ"ה"ג. וכן מעשים בכל יום, לפעמים חוזרים בשדוכים, והסבלונות חוזרים, ולא נהגו להצריכה גט הואיל והוא במקומות בזמן הזה דכ"ע מסבלי והדר מקדשי, והחתן אינו אומר ששלח לשם קדושין.

1. גמרא, גיטין דף כ עמוד ב עד כא עמוד א
בעי רמי בר חמא: היו מוחזקין במבטל שהיא שלה וגט כתוב עליה, והרי היא יוצאה מתחת ידו, מהו מי אמרינן אקנויי אקניתא ליה, או דלמא (אשה) לא ידעה לאקנויי? ... אמר רב אשי, מהכא: אשה כותבת את גיטה, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמו.

2. הנישואין כהלכתם פרק ז סעי' יח

אין מקדשין לכתחילה במבעת שהיתה שייכת לכלה, מפני שחוששים שהכלה לא תדע להקנות את הטבעת לחתן. ויש לבטל את הנוהג הקלוקל של אנשים מסויימים, שהחתן נותן טבעת לכלה בשעת השדוכים, וקודם הקדושין חוזר ולוקחה ממנה ומקדש אותה במבעת זו, כי ספק הדבר אם טבעת זו נעשתה שוב קנינו של החתן, וכמה מכשולים מתהווים מהתנהגות זו.